

BOCZNY TOR 415 | refreny

A photograph of a bicycle in a field of yellow flowers under a bright, cloudy sky. The bicycle is on the left side, partially obscured by the flowers. The sky is filled with soft, white clouds and a bright sun, creating a warm, golden light. The flowers are in the foreground, in sharp focus, and their yellow color contrasts with the green stems and the blue sky.

majostan beztroski
nieboska beztroska
ma zapach ziemi
wilczomlec sosnka
ma zapach ziemi skóra
po chmurach hula
abstrakcja

**Na pamięć
iść nałapać
widoków
nagrzać się**

Dla tych paru chwil człowiek wsysa rzeńskie powietrze, jakiegokolwiek zresztą by było, reszta pozostaje ciężkim odłogiem, niecierpliwością, żałami, umiżgiwaniem się, transakcjami, gruchotaniem kości, ciężkim odpoczynkiem, chorym gównem niespełnionych obietnic, odmówionych przyjemności, zajadłym wiązaniem i rozwiązywaniem suptów, szukaniem wzoru, nieskończonością niedokończonych spraw, przepadłym przypadkiem, okruchami wzajemności,

którymi nawet mucha się nie naje, wy-
myślaniem odwołania tego, co jest, do-
dawaniem cukru do daremności, ztorze-
zeniem, ciężeniem, znudzeniem, kurzem,
cieniem. Dla tych tylko kilku momentów
nie warto żyć. (Co w ogóle ma wartość
— wobec inflacji znaczeń i prawd, którą
organizuje nam czas?). Ale bez nich nie
da się przeżyć uniesienia ani upadków,
ani chwili braku, ani braku czasu, ani że
jedynie do czasu. Mam na myśli oczywi-
ście płochość, majową miłość.

mz

Ścierpłem od cierpliwości
w ćwiczeniu łagodności
sumienny wcale dobry
nie jestem. Jednym zdaniem
wypowiadam starą umowę,
nie tak się umawialiśmy,
gdy zamawiałem budzenie.
Czy zamawiałem budzenie?
Wszystko dzieje się w mgnieniu.
Szybko, szybko... zapomniałem.

mz

Wspominam pewne majowe popołudnie, kiedy nieomal umarłem z powodu kobiety. Coś takiego już mi się nie przydarzy. Jestem doświadczony i ostrożny. Staję twarzą w twarz z surowym, fermentującym majowym blaskiem i z zamkniętymi oczami myślę: „Szkoda”.

Sándor Márai

Cztery pory roku [1938], przet. Feliks Netz, PIW, W-wa 2015, s. 98 [maj]

Dla każdego coś z niczego

dmuchawce tegoroczne zwycięskie
chwilowe i wieczne

Totenmesse

na pohybel kosiarzom

symbolika fika

poranna gimnastyka

po kadr z jeden co się nada

do znudzenia

„podświetlenia słoneczne” (Gosia)

mniszkostrada

nieostrości powietrzne

Małgorzata Krauze
A może z Tobą jest TAK 😊

Lubię to! Odpowiedz 1 tyg.

Po dmuchawcach
w słońcu mak.
Co jest ze mną
nie tak?

Max Zweit
Małgorzata Krauze nie wciągaj mnie w tę
psychogrę... To by znaczyło, że ze światem jest nie
OK 😊

Lubię to! Odpowiedz 1 tyg.

Małgorzata Krauze
Max Zweit to nie psychogra - ze światem jest coś
bardzo dziwnego, a wręcz wykrzywionego..

Lubię to! Odpowiedz 1 tyg.

Max Zweit
maki to wiedzą 🤔

Lubię to! Odpowiedz 1 tyg.

Napisz odpowiedź...

Napisz komentarz...

przychodnikowe
dla alergików niezdrowe
fiksacje majowe
a niebo swoje
daleko
a słońce swoje
bliżej
złudzenia
oczywistością

RZECZ O EGOIZMIE

Z czystego egoizmu wolę, jak się chwaści. Wolę chabry i maki niż zeszcite ślimaki w przystrzyżonej trawce. Egoizm podpowiada mi, że zostawiłbym zielsko w stanie rozrostu. I patrzył, przechodząc, jak się chwaści rozmaicie. (Co innego, że trzeba przyciąć ze dwa-trzy (?) razy w roku, aby obficie rośło i by dać szansę kolejnym wcieleniom dzikiej łączki; a nie: golenie w stylu supertrawnik w naszym mieście, i cóż, że ziemia zsycha...). Z egoizmu ja bym nie kosił: oszczędność czasu, pracy, jakaś tam zaoszczędzona kanka paliwa wypuszczanego spaliną w świat. Mój niekoszony gust skłania się, by popierać zostawienie zielska kwitnącego (lub nie) w spokoju jak najdłużej, bo tak przyjemniej dla oka. Może — mam nadzieję — skończy się kasa w budżecie i jakieś skrawki swobodnych przydrożnych łączek przetrwają. W sumie: zielona ferajna przetrzyma nas i nasze wizje pielęgnacyjne — powraca co roku, w swoim rytmie. Co do reinkarnacji człowieka pewności nie ma. / dast

BT nr 415 / 22 maja 2022 / refreny
teksty: max zweit & świat
dziury bieli w zdjęciach: dast